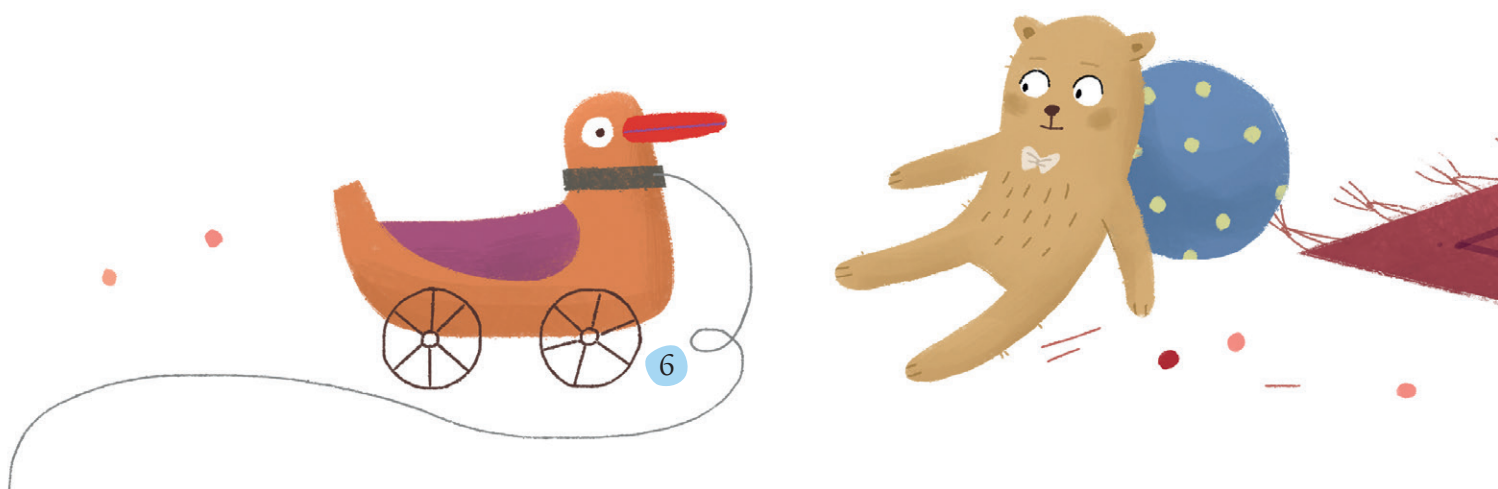

Kūčių vakaras

Septynmetė Marija ir vos vyresnis jos brolis Fricas gruodžio dvidešimt ketvirtosios vakarą nekantravo, kada gi juos tėvai pagaliau pakvies prie šventinio Kūčių stalo. O belaukdami aptarinėjo, kokių kalėdinių dovanų šiemet tikisi.

Tėveliai visada puikiai žinodavo, ko jie trokšta, todėl užvis labiausiai laukė krikštėvio Droselmajerio staigmenų.

Krikštėvis buvo keistas, nelabai išvaizdus vyras: mažas, liesas, raukšlių išvogotu veidu, dešinę akį visada užsirišęs dideliu juodu raiščiu, o plikut plikutėlę galvą paslėpęs po išpūdingu peruku. Bet vaikai Droselmajerį labai mylėjo. Jis turėjo nepaprastą vaizduotę ir auksines rankas. Kasmet Marijai

ir Fricui jis pats sumeistraudavo tokių nepaprastų žaislų, jog tėvai net nenorėdavo leisti vaikams su jais žaisti, kad tuoj pat nesugadintų.

Šiomet Marija tikėjosi, kad krikštatėvis jai dovanos didžiulę žaislinę pasakų pilį su sodu, o Fricas svajojo apie kariauną tai piliai ginti.

– Ateikit, mieli vaikučiai, pasižiūrėti Kalėdų dovanėlių! – džiugiai pasikvietė juos tėtis ir mama.

Dovanos

– Ak, kaip gražu, kaip gražu! – šūkčiojo Marija, o Fricas net kelis kartus šoktelėjo į orą, kai pamatė dovanų kalną, sukrautą šalia didžiulės Kalėdų eglutės. Mergaitė pagalvojo, kad ne veltui ištisus metelius jie buvo tokie mandagūs ir geručiai. Kitaip juk niekada nebūtų gavę tokių puikių dalykėlių.

Atskirai nuo visų uždengta ant stalo stovėjo Droselmajerio dovana. Nutraukę skraistę jie pamatė margomis gėlytėmis išpuoštoje pievelėje stovinčią nuostabią pilį su daugybe stiklo langų ir auksinių bokštų. Suskambo muzika, durys ir langai atsidarė, ir buvo matyti, kaip pilies viduje maži ponai ir ponios su plunksnotomis skrybėlaitėmis ir ilgomis suknelėmis šoka valsą arba vaikšto po puošnias sales.

Vaikai valandėlę gėrėjosi Droselmajerio kūrinium, bet po truputį susidomėjimas slopo. Pilyje viskas vyko vis taip pat. Gražieji ponai ir ponios nemokėjo judėti kitaip, buvo visai nepanašūs į gyvus. Todėl Fricas tuoj grįžo žaisti su mediniais kareivėliais, kuriuos galėjo judinti kaip tinkamas, o Marija glostinėjo tėvų dovanotą naują suknelę.

